

μὴ μέγας δαίμων κονίσας οὐδας ἀντρέψη ποδὶ
 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρην οὐκ ἄνευ Θεῶν τινος.
 ταῦτά μοι μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν
 διπλῆ, 165

μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα, 167
 μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ πέλειν. 166
 ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλ-
 μῶ φόβος·

ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
 πρὸς τὰδ', ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι
 λόγου 170

τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
 πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλευματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἀνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσειν
 μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναιμις ἠγεισθαι
 πέλη·

εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους κα-
 λεῖς. 175

ΑΤ. πολλοῖς μὲν αἰὲν νυκτέροις ὀνειράσιν
 ξύνειμ', ἀφ' οὐπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
 Ἰαόνων γῆν οἴχεται Πέρσαι θέλων·
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμεν
 ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι. 180

ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
 ἢ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
 ἢ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
 κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους 185
 ταῦτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἢ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἢ δὲ βάρβαρον.